

14. Rationale of the 'People' Programme – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/people/home_en.html
15. Seventh Framework Programme (FP7). Capacities. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/capacities/home_en.html
16. Seventh Framework Programme (FP7) – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/jrc/home_en.html
17. ICORP. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://www.jst.go.jp/icorp/english/concept/index.html>
18. Міжнародне науково-технічне співробітництво: принципи, механізми, ефективність [Текст]: Матеріали VI (XVIII) Всеукр. наук.–практ. конф., Київ, 11–12 березня 2010 р.: тези доповідей / [редкол.: В.Г. Герасимчук (відпов. ред) та ін.]. – К.: НТУУ «КПІ», 2010. – 290 с. – С. 230. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://ied.kpi.ua/publications/Materialy_konferencii_MNTC2010.doc
19. Закон України «Про ратифікацію Рішення Ради глав урядів Співдружності Незалежних Держав про Міждержавну науково-технологічну програму створення системи сейсмологічного моніторингу територій держав-учасниць СНД // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, 13, ст. 114 – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1487-14>
20. Міждержавна науково-технологічна програма «Створення системи сейсмологічного моніторингу територій держав-учасниць СНД» – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_192
21. Закон України «Про ратифікацію Рішення Ради глав урядів держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав про Міждержавну науково-технічну програму «Створення конкурентоздатних на світовому ринку зварних конструкцій, ресурсозберігаючих технологій, матеріалів та обладнання для зварювального виробництва // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, №19, ст. 178 – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=580-14>
22. Міждержавна науково-технічна програма «Створення конкурентоздатних на світовому ринку зварних конструкцій, ресурсозберігаючих технологій, матеріалів та обладнання для зварювального виробництва» – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_150
23. Межгосударственная программа инновационного сотрудничества государств – участников СНГ на период до 2020 года. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://gknt.org.by/rus/bulletin/pr/pr0003/>
24. European Technology Platforms (ETPs). – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/technology-platforms/home_en.html
25. Seventh Framework Programme (FP7) – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/cooperation/home_en.html
26. Seventh Framework Programme (FP7) – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/jrc/home_en.html
27. Пархоменко О.В. Інформаційні аспекти міжнародного науково-технічного співробітництва: Аналітичний огляд. – К.: УкрІНТЕІ, 2007. – 72 с.
28. Рибак С.О. Міжнародне співробітництво як запорука інноваційного процесу в національній економіці / С. Рибак, Н. Лисецька. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/ITZN/em12/content/O9rsoeuo.htm>
29. Інструменти багатостороннього співробітництва та тематичні інструменти. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: www.enpi-info.eu
30. Финансирование проектов РФФИ. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://www.rfbr.ru/rffi/ru/financing>
31. Российский фонд фундаментальных исследований. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://www.rfbr.ru/rffi/ru/con-test/n_501
32. Международное сотрудничество Фонда содействия развитию малых форм предприятий в научно-технической сфере [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://fasie.ru/o-fonde/mezhdunarodnoe-sotrudnichestvo>
33. Фонд содействия развитию малых форм предприятий в научно-технической сфере [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://fasie.ru/o-fonde/mezhdunarodnoe-sotrudnichestvo/109-tekst>
24. Державний фонд фундаментальних досліджень / Наукова співпраця. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://www.dffd.gov.ua/uk/2010-09-05-19-50-09/241-2010-12-23-08-45-31.html>

А.В. КОЛОДІЙЧУК,
аспірант, ІРД НАН України

Інформація як фактор інноваційного розвитку економіки

У статті досліджено особливості формування єдиного інформаційного простору і розвиненої системи професійної освіти як передумови створення інтелектуального потенціалу економіки. Обґрунтовано, що інформаційна інфраструктура має забезпечити можливість реалізації інтелектуального потенціалу у вигляді інновацій. Відповідно, формування інформаційної інфраструктури, до-

ступ до інформаційних ресурсів та підготовку спеціалістів для роботи в умовах глобального інформаційного суспільства запропоновано розглядати як фактори інноваційного розвитку.

Ключові слова: інформація, інновації, інноваційний розвиток, інтелектуальний потенціал, інформаційні ресурси, інформаційне суспільство.

В статье исследованы особенности формирования единого информационного пространства и развитой системы профессионального образования как предпосылки создания интеллектуального потенциала экономики. Обосновано, что информационная инфраструктура должна обеспечить возможность реализации интеллектуального потенциала в виде инноваций. Соответственно формирование информационной инфраструктуры, доступ к информационным ресурсам и подготовку специалистов для работы в условиях глобального информационного общества предложено рассматривать как факторы инновационного развития.

Ключевые слова: информация, инновации, инновационное развитие, интеллектуальный потенциал, информационные ресурсы, информационное общество.

In the article the features of formation of a unified information space and a developed system of vocational education as prerequisites for the creation of the intellectual potential of the economy are investigated. It is proved that the information infrastructure is necessary to enable the realization of intellectual potential in the form of innovation. The formations of the information infrastructure, access to information resources and training for work in the global information society are considered as factors of innovation development.

Keywords: information, innovation, innovative development, intellectual potential, information resources, information society.

Постановка проблеми. Двадцять перше століття називають століттям глобального інформаційного суспільства. У цьому відбивається величезне значення інформації, яке надається їй у розвитку економіки і суспільства. Впровадження сучасних комп'ютерних і телекомунікаційних технологій практично в усі сфери діяльності призвело до формування єдиного інформаційного простору. Прискорення темпів створення та розповсюдження інформації, з одного боку, дозволяє реалізовувати інтелектуальний потенціал у вигляді інновацій, з іншого боку, підвищує вимоги до стану інформаційної інфраструктури, що включає комп'ютери, лінії зв'язку й інформаційні ресурси.

У питаннях інноваційного розвитку економіки необхідно розглядати аспект, пов'язаний із формуванням і розвитком інформаційної інфраструктури, оскільки від її стану залежить можливість реалізації результатів наукових досліджень в інновації. Традиційно інтелектуальний потенціал України оцінюється за рахунок високорозвиненої системи вищої освіти та мережі науково-дослідних організацій, однак сучасний стан інформаційної інфраструктури є скоріше стримуючим фактором інноваційного розвитку.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Основи теорії інновацій на початку ХХ століття були розроблені Й. Шумпетером, а пізніше стали предметом досліджень у працях П. Друкера. У розвиток теорії інноваційної економіки великий внесок зробили Дж. Белл і Г. Канн, які розвивали

концепцію постіндустріального суспільства. Різні аспекти сучасної стадії розвитку суспільства та економіки розглядали також Дж. Гелбрейт, У.Е. Демінг, Р. Кроуфорд, М. Кастьєльс, Т. Сакаїя і Дж. Стіглер, які є основоположниками концепції «інформаційної економіки», що будується на визнанні особливої цінності інформації як фактора виробництва та необхідності вдосконалення засобів її переробки і розподілу. Ф. Махлуп розглядав «економіку, засновану на знаннях» як один із секторів економіки в цілому. Концепція глобального мережевого суспільства була створена Д. Тапскоттом і О. Тоффлером. Вона розглядає процес виникнення мережевих економічних форм, заснованих на інформаційних технологіях. Особливості власне інноваційного розвитку розкриті в працях К. Дж. Ерроу, С.М. Бісена і Л.Дж. Раскінда, Б.Д. Райта. В Україні з кінця 1990-х років проблемою переходу на інноваційний шлях розвитку займалися В. Александрова, О. Амоша, Ю. Бажал, Л. Безчасний, Б. Гречаник, Г. Калитич, О. Лапо, І. Лукинов, І. Тивончук, Д. Черваньов, М. Чумаченко та інші.

Разом із тим при наявності великого теоретико-методологічного масиву даних і практичних рішень багато теоретичних та методологічних положень, що стосуються цієї проблеми, досі знаходяться в стадії розробки. Крім цього, недостатньо уваги в сучасних публікаціях приділено актуальним завданням щодо запровадження якісного інформаційного забезпечення інноваційної діяльності та управління інноваційним розвитком, що враховували б істотну специфіку, деформованість і незбалансованість інноваційних процесів в українській економічній системі.

Метою статті є обґрунтування необхідності формування інформаційної інфраструктури і забезпечення доступу до інформаційних ресурсів як одного з основоположних факторів інноваційного розвитку промисловості.

Виклад основного матеріалу. За останні роки в сучасній економіці, пронизаній інформаційними і телекомунікаційними технологіями (ІКТ), з'явилися нові види економічної діяльності та економічних відносин, що стало приводом говорити про становлення економіки нового типу.

Інформаційна індустрія за свою, поки що коротку, історію розвитку відчувала як періоди зростання, так і спаду. Бурхливе зростання інформаційної індустрії та інтернет-компаній наприкінці 1990-х років змінилося різким спадом і обвалом біржових котирувань ІТ-компаній в березні 2001 року. Багато інтернет-компаній збанкрутували, а виробники інформаційних технологій змушені були піти на скорочення штату співробітників і згортання виробничих планів. Ця криза відбилася і на світовій економіці в цілому. Як причини такої кризи називають як переоцінку інформаційних, комп'ютерних і телекомунікаційних технологій в цілому, так і те, що інформаційна індустрія у своєму розвитку випередила потреби суспільства та економіки, тобто економіка виявилася не готовою прийняти весь обсяг технологій і техніки, які були створені [1]. Творці ІКТ не врахували те, що їхній розвиток не є самоціллю, а має бути

пов'язаний з реалізацією потреби в їх продуктах, а саме інформаційних ресурсах і послугах.

Фахівці ще не прийшли до єдиної думки з багатьох ключових питань, проте всі вони відводять головну роль інформації в сучасній економіці [2]. Безперечним є факт стрімкого розвитку інформаційної індустрії в цілому і світового ринку інформації зокрема протягом останніх років. Стрімкий розвиток інформаційних, комп'ютерних та комунікаційних технологій часто називають інформаційно-комунікаційною революцією. Передумовами цієї революції, що відбулася в середині 1990-х років, було формування глобальної мережі Інтернет, створення доступних та потужних персональних комп'ютерів. Поява індивідуальних засобів інформаційної роботи, таких як персональні комп'ютери, підключені до Інтернету, привела до таких змін:

- впровадження ІКТ в усі сфери діяльності людини. Саме з 1990-х років починається активний процес автоматизації бізнес-процесів на підприємствах, в освітніх установах, державних організаціях;

- формування єдиного інформаційного простору на основі Інтернету та розширення доступу до інформаційних ресурсів;

- різке збільшення обсягів нагромадженої інформації. За оцінками експертів, у даний час подвоєння загального обсягу інформації у світі відбувається кожні 72 години [3].

У той же час різке збільшення обсягів інформації веде людство до інформаційної кризи, яка полягає в тому, що обсяги інформації збільшуються, а ступінь задоволення інформаційних потреб користувача щодо повноти отриманої інформації та інформаційного шуму зменшується.

Про зростаюче значення інформації в економіці говорять вищі темпи зростання інформаційної індустрії в порівнянні з іншими видами економічної діяльності, що, у свою чергу, зумовлює зростання частки інформаційної індустрії в економіці в цілому. Середньорічні темпи зростання обсягу продажів в 1990-х роках на світовому інформаційному ринку значно перевищували темпи зростання економіки в цілому і становили 16–25% [4]. Зростання частки інформації (її виробництва і використання) в економіці обумовлено отриманням великого економічного ефекту від її застосування в діяльності підприємств.

Результати впливу інформації на економіку можна об'єднати за трьома основними напрямками:

- по-перше, в останні роки розвиток інформаційної індустрії привів до формування нових видів економічної діяльності та нових ринків. Насамперед до них можна віднести послуги з доступу до інформаційних ресурсів, послуги з пошуку, оцінки та обробки інформації, продаж контенту для мобільних телефонів, надання контенту в Інтернеті тощо. Відкриття нових ринків, забезпечення доступу до них багатьох користувачів має такі самі соціальні ефекти, як створення нових робочих місць [5];

- по-друге, застосування інформаційних ресурсів забезпечило зростання ефективності практично у всіх секторах

економіки. Доступ до ділової інформації дозволив знизити витрати на пошук і перевірку відомостей про партнерів, матеріали, технології тощо. З іншого боку, доступ до науково-технічної та спеціалізованої інформації дозволив підприємствам знайомитися і застосовувати у своїй діяльності інновації в галузі технологій, менеджменту, маркетингу і т.ін. Таким чином, інформація сприяє інноваційному розвитку підприємств;

- по-третє, зниження вартості доступу до інформаційних послуг і продуктів зумовило збільшення кількості економічних агентів унаслідок більш легкого доступу до інформаційних ресурсів. До епохи масового поширення комп'ютерів та Інтернету (як комунікаційного середовища) доступ до інформаційних ресурсів був відкритий тільки для великих підприємств через високу вартість інформації, а також необхідність установки і обслуговування терміналів доступу і ліній зв'язку. За останні 10–15 років вартість доступу до інформаційних ресурсів значно знизилася [5].

Крім економічного ефекту, інформаційна індустрія впливає на науку й освіту. Доступ до інформаційних ресурсів створив нове дослідницьке середовище, в якому фахівці, розділені відстанню, можуть перебувати в одній дослідницькій групі для вирішення наукової задачі і оперативно обмінюватися результатами досліджень. Інформаційні ресурси також дозволяють отримувати своєчасно інформацію щодо нових розробок і результатів досліджень. Таким чином, доступ до інформаційних ресурсів дозволяє встановити обмін науковою інформацією та підвищити ефективність дослідницької діяльності.

Крім цього, інформаційні ресурси мають величезний вплив на освіту. Сьогодні університети забезпечують студентам доступ до світових інформаційних ресурсів, що дозволяє здійснювати відпрацювання практичних навичок і вмінь на реальній інформації, що використовується в реальному секторі економіки. З іншого боку, зростаюча роль інформації в економіці висуває нові вимоги до освіти. Освіта має бути орієнтована на підготовку фахівців, яким належить працювати в динамічно змінному середовищі.

На корпоративному рівні відмінність інформації як фактора виробництва від таких факторів, як капітал, земля і праця, полягає в тому, що інформація представляє собою джерело інноваційного розвитку. Доступ до інформаційних ресурсів є необхідною умовою для розвитку підприємства, розробки нових видів продукції і нових процесів. Згідно з опитуванням, проведеним Європейською Комісією в 2009 році, 24% європейських підприємств випустили інноваційні продукти, при цьому близько половини компаній пов'язали результат створення інноваційного продукту з використанням інформаційних технологій [6]. Цей інноваційний ресурс у вигляді інформаційних технологій став доступний не тільки великим підприємствам та дослідницьким організаціям, а й підприємствам середнього та малого бізнесу.

На перший погляд, інформація має особливі властивості, які здатні зробити її невичерпним загальнодоступним ресурсом економічного розвитку, незалежним від місцезнахо-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

дження на відміну від матеріальних ресурсів. До цих властивостей передовсім відносяться низькі витрати на копіювання і передачу інформації. Разом із тим застосування інформації вимагає певних умов, насамперед спеціальної інфраструктури, що накладає низку обмежень на доступ до інформації. Інформаційна інфраструктура може бути визначена як сукупність каналів зв'язку та інформаційних масивів і технологій, правової та фінансово-економічної бази діяльності інформаційного співтовариства [7].

Велику роль у становленні інноваційної економіки розвинених країн відіграло формування інформаційного суспільства та інфраструктури, оскільки запорукою активного впровадження інновацій в економіці є обмін інформацією. Сучасний світ став на шлях розвитку інформаційного суспільства порівняно давно. Зокрема, в Японії був прийнятий «План створення інформаційного суспільства – національна мета до 2000 року» в 1972 році; в США в 1993 році був виданий документ, який визначив стратегію адміністрації країни в області інформатизації – «Національна інформаційна інфраструктура: план дій»; в Європейському Союзі була підготовлена і в 1994 році прийнята Комісією Європейського співтовариства програма «Європейський шлях в інформаційне суспільство»; у Фінляндії в 1995 році розроблено програму «Фінський шлях в інформаційне суспільство» [8]; у той час як Закон «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» був прийнятий 9 січня 2008 року. Необхідно відзначити, що ще на початку ХХ ст. були зроблені кроки на різних рівнях з інформатизації окремих видів діяльності. На основі аналізу національної та міжнародної правової інформації можна виділити кілька етапів формування підходу до формування і розвитку інформаційного суспільства (див. табл.).

Перехід від національних ініціатив до вироблення спільного підходу до формування глобального інформаційного суспільства пов'язаний з тим, що інформаційна діяльність спочатку розвивалася як міжнародна і на сектор ІКТ більшою мірою впливають міжнародні чинники, ніж національні, а завданням кожної країни є забезпечення необхідних економічних та технологічних умов для реалізації принципів інформаційного суспільства.

Аналіз першого плану реалізації заходів щодо формування інформаційного суспільства в Європейському Союзі показує, що на початковому етапі були поставлені такі завдання: забезпечити доступ до Інтернету, інвестувати в розвиток навичок і стимулювати використання мережі Інтернет в освіті, дер-

жавних послугах та інших сферах [9]. Формування інформаційних компетенцій є необхідним заходом на шляху до інформаційного суспільства поряд зі створенням інфраструктури.

Метою всіх прийнятих програм і документів є створення нових можливостей для громадян, бізнесу і держави з використанням ІКТ, а також забезпечення технологічного прориву у використанні інформації в усіх сферах життя. Основними напрямками реалізації цих завдань є:

- підвищення якості життя громадян і поліпшення умов розвитку бізнесу;
- «електронна держава» і підвищення ефективності державного управління;
- розвиток українського ринку ІКТ і забезпечення переходу до цифрової економіки;
- подолання цифрової нерівності та створення базової інфраструктури інформаційного суспільства;
- забезпечення безпеки в інформаційному суспільстві;
- розвиток цифрового контенту та збереження культурної спадщини.

Основою для формування інформаційного суспільства є глобальна мережа Інтернет, що утворює єдиний інформаційний простір. Наприкінці ХХ ст. основна увага приділялася питанням техніко-технологічної підтримки функціонування локальних і глобальної мереж. У ХХІ ст. на перший план виходять завдання забезпечення вільного обміну знаннями як головного чинника розвитку інформаційного суспільства та інноваційної економіки.

Вільний обмін знаннями в Інтернеті забезпечується відкритим доступом до ресурсів. Більшість розвинених країн зосередили свої зусилля на тому, щоб створити інтегровані системи доступу до відкритих систем освітніх та наукових ресурсів, що створюються освітніми і науковими організаціями. Таким чином, інтеграція інформаційних ресурсів відбувається не лише на національному рівні, а й на міжнародному. Формування та реалізації програм інформаційного суспільства головним чином спрямовані на розвиток і використання інтелектуального потенціалу, нагромадженого світовим співтовариством на основі єдиного інформаційного простору. Під інтелектуальним потенціалом зазвичай розуміють здатність суспільства до створення, нагромадження та передачі інформації (знань), а також відповідну робочу силу, здатну приймати, переробляти і використовувати інформацію, тобто створювати і впроваджувати інновації [7].

Як було зазначено, інформація сприяє розвитку інновацій, прискоренню процесів і змін практично в усіх галузях еконо-

Етапи формування інформаційного суспільства

Етап	Документи	Учасники
1 етап: Національні ініціативи 1970–2000 роки	«План розвитку інформаційного суспільства» 1971 рік, «Paperwork Reduction Act of 1980», «Національний план комп'ютеризації»	Японія (1971), США (1980), Сінгапур (1985), Іспанія (1986), Велика Британія (1988), Литва (1999)
2 етап: Міжнародні ініціативи 2000–ті роки	Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства (2000), Декларація принципів побудови інформаційного суспільства (2003), План дій Туніського зобов'язання (2005)	Країни «Великої вісімки»

міки: інновації спрямовані на підвищення продуктивності праці, скорочення витрат, поліпшення якості продукту і в кінцевому підсумку – на підвищення рівня життя населення в цілому. Зміни, на які раніше були потрібні десятиліття, зараз відбуваються за один–два роки, привносячи елемент нестабільності в економіку.

В умовах швидкого поширення та доступності інформації впровадження інновацій не може забезпечити довгострокову конкурентну перевагу підприємству внаслідок того, що ймовірність копіювання інновацій конкурентами або їх подальший розвиток є надто високим. Близько 40% європейських підприємств зазначили, що конкуренція в їх секторі зросла в результаті розвитку інформаційної індустрії [6].

Збільшення темпів впровадження змін у діяльність підприємств нав'язує їм гонку за інноваціями, тим самим підштовхуючи до прийняття швидких, недостатньо виважених рішень. Неадекватна оцінка ризику впровадження інновацій підвищує ризик як для самого підприємства, що прийняло невірне рішення, так і для його партнерів, постачальників тощо. Таким чином, з одного боку, інформація надає підприємствам ресурс для розвитку, а з іншого – вимагає від них більш обґрунтованої оцінки внесених змін, ретельного розрахунку перспектив інноваційного розвитку.

Висновки

З огляду на все вищенаведене можна стверджувати, що формування єдиного інформаційного простору, а також розвинена система професійної освіти створюють інтелектуальний потенціал економіки. Інформаційна інфраструктура покликана забезпечити можливість реалізації інтелектуального потенціалу у вигляді інновацій. Відповідно, до параметрів, що характеризують інноваційний процес, необхідно віднести доступ до інформаційних ресурсів,

формування інформаційної інфраструктури та підготовку спеціалістів для роботи в умовах глобального інформаційного суспільства.

Література

1. Granstrand, 1997. Multitechnology corporations: why they have 'distributed' rather than 'distinctive core' competencies / O. Granstrand, P. Patel, K.Pavitt. California Management Review 39, 8–25.
2. Узбстер Ф. Теории информационного общества / Ф. Узбстер. [Пер. с англ. М.В. Арапова, Н.В. Малыхиной; Под. ред. Е.Л. Вартановой]. – М.: Аспект Пресс, 2004. – 400 с.
3. Фокин С. Роль инноваций в системе мирового хозяйства / С. Фокин. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: www.inventors.ru/index.asp?mode=453
4. Electronic information service in USA, United Kingdom, Germany, France, Japan // GMID Euromonitor, 2007.
5. Грум–Гржимайло Ю.В. Экономика информационного общества: иллюзии и реальность. Часть 2 / Ю.В. Грум–Гржимайло // Информационное общество. – М., 2010. – №3. – С. 36–47.
6. ICT and e-Business for an Innovative and Sustainable 7th Synthesis Report of the Sectoral e-Business Watch (2010), European Commission. – P. 26. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://www.ebusiness-watch.org>
7. Поляков А.А. Информационные системы в управлении // Вестник Московского университета. Серия 21. Управление (государство и общество). – М., 2006. – №3.
8. Мельник Л.Г. Предпосылки формирования информационного общества / Л.Г. Мельник. В кн.: Социально-экономические проблемы информационного общества. – Сумы: «Университетская книга», 2005. – 430 с.
9. eEurope+ Action Plan. – [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/docs/2002/action_plan/eeurope_2003.pdf

С.В. ЛУК'ЯНЕЦЬ,
к.е.н., с.н.с., ННЦ «Інститут аграрної економіки»

Активізація інвестиційної діяльності в сільськогосподарському виробництві

У статті обґрунтовано теоретико–методичні засади та практичні пропозиції щодо активізації інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств в умовах ринкової економіки та глобалізаційних викликів.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний процес, інвестиційна діяльність, активізація, джерела інвестицій, сільськогосподарське виробництво, державна підтримка.

В статье обоснованы теоретико–методические основы и практические предложения по активизации инве-

стиционной деятельности сельскохозяйственных предприятий в условиях рыночной экономики и глобализационных вызовов.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционный процесс, инвестиционная деятельность, активизация, источники инвестиций, сельскохозяйственное производство, государственная поддержка.

The article substantiates the theoretical and methodological principles and practical proposals to enhance the investment activities of agricultural enterprises in a market economy and globalization challenges.